

Daniel Kitabı — Altmış Dördüncü Nömrə

Peyğəmbərliyin Açılması: 11 sentyabr 2001-ci ilin möhürlənmə vaxtı, son yağış və Məsihin son xidməti ilə əlaqələndirilməsi

Jeff Pippenger
2024-01-28

Son məqalələrdə biz 11 sentyabr 2001-ci ildən Mikael ayağa qalxana və insan sınaq müddəti bağlanana qədər olan bir zaman dövrünü müəyyən edən Peyğəmbərlik Ruhundan bir neçə parçaya istinad etmişik. Həmin zaman dövrü ərzində, Ən Müqəddəs Yerdə Məsihin son xidmətini müəyyən edən bir neçə peyğəmbərlik təsviri vardır.

Məsihin məbəddəki işi Daniel kitabının səkkizinci fəslindəki Ulai çayı görüntüsündə təsvir olunur və Bacı Vayt bizə bildirmişdir ki, Ulai çayı görüntüsü indi yerinə yetmə prosesindədir. İndi yerinə yetmə prosesində olan səmavi məbəddə icra edilən son iş müxtəlif peyğəmbərlik ifadələri ilə təsvir edilir. O, digər peyğəmbərlik təsvirləri ilə yanaşı, möhürlənmə vaxtı, axır yağış, xilas işinin tamamlanması və məbədin təmizlənməsi kimi təsvir olunur. Bu terminləri bir araya gətirmək, həmçinin onları düzgün tarixi çərçivəyə yerləşdirmək mühümdür.

“O zaman, xilas işi başa çatmaqda ikən, yer üzərinə müsibət gələcək, və millətlər qəzəblənəcək, lakin üçüncü mələyin işinə mane olmasınlar deyə cilovlanmış halda saxlanılacaqlar. O zaman ‘axırncı yağış’, yaxud Rəbbin hüzurundan gələn təravətləndirmə gələcək ki, üçüncü mələyin gur səsinə qüdrət versin və müqəddəsləri son yeddi bəlanın töküləcəyi dövrdə tab gətirməyə hazırlasın.” Early Writings, 85.

“Üçüncü mələyin işi” həm də “xilas işi”dir; bu iş “müqəddəsləri son yeddi bəlanın töküləcəyi dövrdə dayanmağa” hazırlayır.

Millətlər qəzəbləndi, və Sənin qəzəbin gəldi, ölülərin mühakimə olunacağı vaxt gəldi, qulların olan peyğəmbərlərə, müqəddəslərə və Sənin adından qorxanlara, kiçiklərə də, böyüklərə də mükafat verəcəyin vaxt gəldi; və yeri məhv edənləri məhv edəcəyin vaxt gəldi. Vəhy 11:18.

Millətlər sınaq müddəti başa çatmazdan əvvəl qəzəblənirlər (Allahın qəzəbinin töküldüyü vaxt da elə budur), lakin millətlər qəzəbləndikdə, eyni zamanda “cilov altında saxlanılırlar.” Millətlərin qəzəbləndiyi “vaxt” xilas işinin yekun mərhələsinin başlanğıcını müəyyən edir, və xilas işinin yekun mərhələsi Allahın xalqının möhürlənməsidir.

“Rəbbin işinin və canların xilas qayğısının ruhunu ürəyində daşıyan Allahın həqiqi xalqı günahı həmişə onun əsl, günahlı mahiyyətində görəcekdir. Onlar Allahın xalqını asanlıqla mühasirəyə alan günahlarla bağlı həmişə sadıq və açıq rəftarın tərəfində olacaqlar. Xüsusilə kilsə üçün olan son işdə, Allahın taxtı önündə qüsursuz dayanacaq yüz qırx dörd minin möhürlənməsi vaxtında, Allahın adına xalqı olduqlarını söyləyənlərin haqsızlıqlarını onlar ən dərinə hiss edəcəklər. Bu həqiqət peyğəmbərin son işi hər birinin əlində qırğın silahı olan adamlar surəti altında verdiyi təsvirlə qüvvətlə ortaya qoyulur. Onların arasında biri kətan geymişdi, böyründə katib mürəkkəbqabı var idi. ‘Rəbb ona dedi: Şəhərin içindən, Yerusəlimin

içindən keç və onun içində edilən bütün iyrəncliklər üçün ah çəkib fəryad edən adamların alınlarına nişan qoy.” Testimonies, 3-cü cild, 266.

Millətlər yüz qırx dörd min nəfərin möhürlənməsinə mane olmasınlar deyə cilovlanırlar. Vəhy kitabının yeddinci fəslində cilovlanan qəzəbli millətlər məhz həmin eyni zaman müddəti ərzində cilovlanan dörd külək kimi təsvir olunur və həmin vaxt xüsusi olaraq bir zaman dövrü kimi müəyyən edilir.

“Şeytan indi bu möhürlənmə vaxtında Allahın xalqının zihinlərini indiki həqiqətdən uzaq tutmaq və onları tərəddüdə salmaq üçün hər cür vasitədən istifadə edir. Mən gördüm ki, Allah çətinlik vaxtında Öz xalqını qorumaq üçün onların üzərinə bir örtük çəkirdi; və həqiqət uğrunda qərarlı olan və qəlbi pak olan hər bir can Qüdrətlinin örtüyü ilə örtülməli idi.

“Şeytan bunu bilirdi və mümkün olduğu qədər çox insanın zəhnini həqiqət barəsində tərəddüdə və qeyri-sabit saxlamaq üçün qüdrətli güclə fəaliyyətdə idi. ...”

Mən gördüm ki, Şeytan bu möhürlənmə vaxtında Allahın xalqını yayındırmaq, aldatmaq və yoldan çıxarmaq üçün bu yollarla fəaliyyət göstərirdi. Mən gördüm ki, bəziləri indiki həqiqət uğrunda sarsılmaz dayanmayırdılar. Onların dizləri əsirdi, ayaqları isə sürüşürdü, çünki onlar həqiqət üzərində möhkəm bərqərar olmamışdılar və onlar belə əsib-titrədikləri halda Qüdrətli Allahın örtüyü onların üzərinə çəkilə bilməzdi.

“Şeytan, möhürlənmə başa çatanaqədər, örtük Allahın xalqının üzərinə çəkilənədək və onlar yeddi son bəla içində Allahın alovlu qəzəbindən sığınacaqsız qalanadək, onları olduqları yerdə saxlamaq üçün bütün hiylə və məharətini işə salırdı. Allah bu örtüyü Öz xalqının üzərinə çəkməyə başlamışdır və qırğın günündə sığınacağa malik olacaq hamının üzərinə o, tezliklə çəkiləcəkdir. Allah Öz xalqı naminə qüdrətlə fəaliyyət göstərəcək; və Şeytana da işləməyə icazə veriləcəkdir.” Early Writings, 43, 44.

Bacı Uayt bu sözləri 1851-ci ildə, Allahın xalqı Laodikiya vəziyyətinə daxil olmamışdan beş il əvvəl yazmışdı; onlar “yeddi dəfə”nin artan nurunu rədd etməklə möhürlənmə prosesini gecikdirdilər. Həmin nur son yeddi bəladan əvvəl Allahın Öz xalqını örtmək işini artırıb başa çatdıracaqdı. Bunun əvəzinə, Allahın xalqı üsyan etdi və qədim İsrailin üsyanı və səhrada sərgərdan dolaşması ilə rəmləşdirildiyi kimi, Laodikiyanın səhrasında sərgərdan gəzməyə məhkum edildi. Qədim İsrail üsyançılarından neçəsi Vəd Olunmuş Torpağa daxil oldu? Müqəddəs Kitabda, yaxud Peyğəmbərlik Ruhunda xilas olunacaq hər hansı Laodikiyalını müəyyən edən hansı keçid vardır? Cavab budur: “Heç biri!” Çünki Laodikiyalı, səhrada həlak olan qədim İsrail övladları kimi, eyni dərəcədə itkindir.

Yüz qırx dörd min nəfərin möhürlənməsi müəyyən bir zaman dövrüdür və bu, dörd mələyin dörd küləyi cilovladığı zaman başlayır; bu da millətlərin qəzəbləndiyi, lakin yenə də nəzarət altında saxlandığı vaxtdır. Möhürlənmə dövründə Allah Öz xalqını son yeddi bəla vaxtında möhkəm dayanmağa hazırlayır və bu hazırlıq Onun xalqı üzərinə “örtük” çəkməsi kimi təsvir olunur; habelə bu, xilas işinin tamamlanması və üçüncü mələyin işinin başa çatdırılması kimi də təqdim edilir. Bütün bu təsvirlərlə göstərilən hazırlıq “indiki həqiqət”in qəbul edilməsinə əsaslanır.

“İndiki həqiqət uğrunda” “möhkəm dayanmayacaq” olanlar, zihinləri “indiki həqiqət” üzərində cəmlənmədiyi üçün “tərəddüd edənlər” idi. O yazır ki, “mən bəzi kəsləri indiki həqiqət uğrunda möhkəm dayanmadıqları halda gördüm. Dizləri titrəyirdi, ayaqları sürüşürdü, çünki həqiqət üzərində möhkəm bərqərar olmamışdılar və onlar bu cür titrədikləri müddətcə Uca Allahın örtüyü onların üzərinə çəkilə bilməzdi.”

“İndiki həqiqət” “örtüyü” təmin edən şeydir və “örtük” həmçinin “Allahın möhürü” kimi də təmsil olunur. “Allahın möhürü” ibrənilərin qapılarını örtən qanla əvvəlcədən simvolizə edilmişdi; həmin qan, qapısı qanla “örtülmüş” olan evlərin üzərindən məhvedici mələyin ötür keçməsinə imkan verirdi. “Örtük” “möhürlənmə”dir, və “möhürlənmə” “indiki həqiqət” vasitəsilə həyata keçirilir.

Onları Sənin həqiqətinlə təqdis et: Sənin sözün həqiqətdir. Yəhya 17:17.

Hər bir islahat hərəkətinin özünəməxsus mövzusu olmuşdur və yüz qırx dörd minin islahat hərəkətinin mövzusu “üçüncü Vay”ın İslamıdır. Axır günlərdə “indiki həqiqət” üçüncü Vayın İslamıdır.

“Müqəddəs Yazılar Allahın xalqına daim açıdır. Hər nəsil üçün xüsusi surətdə tətbiq olunan bir həqiqət həmişə olub və həmişə də olacaqdır.” Review and Herald, 29 iyun 1886.

Bu, son günlərdə Allahın xalqını möhürləyən indiki həqiqət “xəbəri”dir və möhürləmə vaxtı dörd küləyin saxlanıldığı zaman başlanırmış kimi təsvir olunur. Millətlər 11 sentyabr 2001-ci ildə qəzəbləndi və məhz həmin vaxt yüz qırx dörd minin möhürlənməsi başlandı; çünki “bir xəbər” olan son yağış açılmağa başladı.

“Yəhyaya kilsənin təcrübəsində dərin və həyəcanverici maraq doğuran səhnələr açıldı. O, Allah xalqının mövqeyini, təhlükələrini, mübarizələrini və nəhayət qurtuluşunu gördü. O, yer üzünün məhsulunu yetişdirəcək son xəbərləri qeyd edir — istər səmavi anbar üçün dərzilər kimi, istərsə də məhvedici odlar üçün bağlamalar kimi. Ona son kilsə üçün xüsusilə böyük əhəmiyyət daşıyan mövzular aşkar edildi ki, səhvdən həqiqətə dönəcək olanlar qarşılarında duran təhlükələr və mübarizələr barədə öyrədilsinlər. Yer üzünün başına gələcək şeylər barəsində heç kimin qaranlıq içində qalmasına ehtiyac yoxdur.” The Great Controversy, 341.

Millətlər qəzəbləndikdə, eyni zamanda onlar cilov altında saxlanıldı və “axırıncı yağış” yağmağa başladı; axırıncı yağış isə Allahın xalqını möhürləyən “indiki həqiqət” xəbəridir.

“Battle Creekdəki iş də eyni qaydadadır. Sanatoriyadakı rəhbərlər imansızlarla qarışmış, onları az-çox öz məsləhət şuralarına qəbul etmişlər, lakin bu, sanki gözləri bağlı halda işə girişmək kimidir. Onlarda hər an başımızın üzərinə nəyin gələcəyini görmək üçün lazım olan fərasət çatışmır. Çarəsizlik, müharibə və qan tökülməsi ruhu vardır və bu ruh zamanın lap sonunadək artacaqdır. Allahın xalqı alınlarında möhürlənən kimi — bu, görünə bilən hər hansı bir möhür və ya nişan deyil, həm zehni, həm də ruhani cəhətdən həqiqətdə möhkəmlənmədir ki, onlar tərpənilə bilməsinlər — Allahın xalqı möhürlənib sarsıntıya hazır olan kimi, o gələcəkdir. Həqiqətən, o artıq başlamışdır. Allahın hökmləri indi ölkənin üzərindədir ki, bizə xəbərdarlıq versin, qarşıdan nəyin gəldiyini bilək.” Manuscript Releases, cild 10, 252.

“Möhürləmə” “həqiqətdə möhkəmlənmə”dir. Möhürləmə vaxtının kontekstində o yazır: “Ümitsizlik, müharibə və qan tökülməsi ruhu vardır və bu ruh zamanın lap sonunadək artacaqdır.” Millətlər qəzəbləndikdə onlar cilovlanacaq, lakin dörd külək kimi təsvir olunan “müharibə və qan tökülməsi” zamanın lap sonunadək artacaqdır. Üçüncü Vay’ın İslamı öz müharibəsini zamanın lap sonunadək tədricən şiddətləndirir və İslamın yüz qırx dörd minin islahatındakı “mövzu” kimi peyğəmbərlik anlayışı da eyni zaman müddəti ərzində eyni zamanda artır. İslamın həyata keçirdiyi bu tədrici şiddətlənmə, eyni zaman müddəti ərzində axırıncı yağışın tökülməsi ilə paralel gedir, çünki axırıncı yağış bir “xəbər”dir.

“Bütün yer üzünün Rəbbinin yanında duran məsh olunmuşlar, bir vaxtlar örtən keruv kimi Şeytana verilmiş mövqeyə malikdirlər. Öz taxtını əhatə edən müqəddəs varlıqlar vasitəsilə Rəbb yer üzünün sakinləri ilə daimi əlaqə saxlayır. Qızıl yağ Allahın imanlıların çıraqlarını təmin etdiyi lütfü təmsil edir ki, onlar sayrışıb sönməsinlər. Əgər bu müqəddəs yağ Allahın Ruhunun xəbərləri vasitəsilə göydən tökülməsəydi, şəər qüvvələri insanlar üzərində tam hökmranlığa malik olardılar.

“Allah bizə göndərdiyi xəbərləri qəbul etmədiyimiz zaman hörmətsizliyə məruz qalır. Beləliklə, O’nun qaranlıqda olanlara çatdırılmaq üçün canlarımıza tökmək istədiyi qızıl yağı rədd etmiş oluruq. Çağırış gəldikdə: “Budur, bəy gəlir; onu qarşılamağa çıxın”, müqəddəs yağı qəbul etməmiş, Məsihin lütfünü ürəklərində əziz tutmamış olanlar, ağılsız bakirələr kimi, Rəblərini qarşılamağa hazır olmadıqlarını görəcəklər. Onların özlərində bu yağı əldə etmək qüdrəti yoxdur və həyatları məhv olur. Lakin Allahın Müqəddəs Ruhu dilənilsə, əgər Musa kimi yalvarsaq: “Mənə Öz izzətini göstər,” Allahın məhəbbəti ürəklərimizə töküləcəkdir. Qızıl borular vasitəsilə qızıl yağ bizə çatdırılacaqdır. “Nə qüdrətlə, nə də güclə, ancaq Mənim Ruhumla, deyir Ordular Rəbbi.” Salehlik Günəşinin parlaq şüalarını qəbul etməklə, Allahın övladları dünyada nur kimi parlayırlar.” Review and Herald, 20 iyul 1897.

Axırıncı yağış “çiləməyə” başlayır və nəhayət tam tökülüşə qədər güclənir. Axırıncı yağışın “çiləməsi” yağışın “ölçü ilə” verilməsi kimi müəyyən edilir, tam tökülüş isə onun “ölçüsüz” töküldüyü vaxtdır. Bacı Vayt açıq şəkildə elə bir vaxtı göstərir ki, həmin vaxt axırıncı yağış yağır, bəziləri onu qəbul edir, bəziləri isə qəbul etmir. Həmin vaxt yağış “ölçü ilə” verilir, yaxud o, “çiləyir”.

Bəzi insanlar nəyinsə baş verdiyini anlayacaqlar, lakin bu onları yalnız qorxudacaq.

“Kilsələrdə Allahın qüdrətinin heyratamiz bir təzahürü olacaq, lakin bu, Rəbbin önündə özlərini alçaltnmamış, etiraf və tövbə ilə ürəklərinin qapısını açmamış olanların üzərinə gəlməyəcək. Yeri Allahın izzəti ilə işıqlandıran o qüdrətin təzahüründə onlar yalnız korluqları içində təhlükəli hesab etdikləri bir şeyi, qorxularını oyadacaq bir şeyi görəcəklər və ona qarşı durmaq üçün özlərini səfərbər edəcəklər. Rəbb onların gözləntilərinə və təsəvvür etdikləri ideala uyğun işləmədiyi üçün onlar bu işə qarşı çıxacaqlar. “Nə üçün,” deyirlər, “Allahın Ruhunu tanımaıyaq, axı biz bu işin içində uzun illər olmuşuq?” Çünki onlar Allahın xəbərlərinin xəbərdarlıqlarına, yalvarışlarına cavab vermədilər, əksinə ısrarla dedilər: “Mən varlıyam, var-dövlətim artıb və heç nəyə ehtiyacım yoxdur.”” Maranatha, 219

“Bir çoxları erkən yağışı böyük ölçüdə qəbul edə bilməmişlər. Allahın onlar üçün belə təmin etdiyi bütün faydaları əldə etməmişlər. Onlar ümid edirlər ki, bu əskiklik axırncı yağış vasitəsilə aradan qaldırılacaq. Lütfün ən zəngin bolluğu bəxş ediləndə, ürəklərini onu qəbul etmək üçün açmağı düşünürlər. Onlar dəhşətli bir səhvə yol verirlər. Allahın Öz nurunu və biliyini verməklə insan qəlbində başladığı iş fasiləsiz olaraq irəliləməlidir. Hər bir fərd öz ehtiyacını dərk etməlidir. Qəlb hər cür murdarlıqdan boşaldılmalı və Ruhun məskən salması üçün təmizlənməlidir. İlkın şagirdlər Pentikost günündə Müqəddəs Ruhun tökülməsinə günahı etiraf edib tərək etməklə, ciddi dua ilə və özlərini Allaha həsr etməklə hazırlaşmışdılar. İndi də eyni iş, sadəcə daha böyük ölçüdə, görülməlidir. O zaman insan vasitəçisinə yalnız xeyir-duanı diləmək və Rəbbin onun haqqında işi kamilləşdirməsini gözləmək qalırdı. İş başlayan Allahdır və Öz işini tamamlayaraq insanı İsa Məsihdə kamil edəcək də Odur. Lakin erkən yağışla təmsil olunan lütfə qarşı heç bir laqeydlilik olmamalıdır. Yalnız malik olduqları nura uyğun yaşayanlar daha böyük nur alacaqlar. Əgər biz hər gün fəal məsihi fəzilətlərinin təzahüründə irəliləmiriksə, axırncı yağışda Müqəddəs Ruhun təzahürlərini tanımayacağıq. O, ətrafımızdakı ürəklərin üzərinə yağır ola bilər, lakin biz onu nə ayırd edəcəyik, nə də qəbul edəcəyik.”

Testimonies to Ministers, 506, 507.

Bu hissədə o, “Lütfün ən zəngin bolluğunun veriləcəyi” bir vaxtın olduğunu göstərir; bununla da son yağışın ölçüsüz şəkildə töküldüyü bir vaxtı müəyyən edir. Bu həqiqətlə əlaqədar olaraq o bildirir ki, yalnız malik olduqları işığa uyğun yaşayanlar daha böyük işıq alacaqlar. Bu prinsipdə aydındır ki, işıq (yəni indiki həqiqət) tədricən artır. Son cümlədə o, son yağışın yağdığı bir vaxtı göstərir; həmin vaxt bəziləri onu tanıyıb qəbul edir, digərləri isə etmir. Əgər son yağış olan xəbəri tanımırınsınızsa, onu qəbul etməyəcəksiniz.

“Biz son yağışı gözləməməliyik. O, üzərimizə yağan lütf şəhini və leysanlarını tanıyıb mənimsəyəcək olanların hamısının üzərinə gəlir. Biz işığın qırıntılarını toplayanda, Ona etibar etməyimizi sevən Allahın qəti mərhəmətlərini dəyərləndirəndə, hər vəd yerinə yetiriləcək. [Yeşaya 61:11 sitat gətirilmişdir.] Bütün yer üzü Allahın izzəti ilə dolmalıdır.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, cild 7, 984.

Qəzəbli millətlərin cilovlandığı vaxtda, son yağış “ölçülməyə” başlanır. “Lütfün ən zəngin bolluğu bəxş olunacağı” zaman, bu, son yağışın ölçüsüz şəkildə töküldüyü vaxtı müəyyən edir.

Xalqların qəzəbləndiyi, lakin saxlanılıb cilovlandığı vaxtda son yağış yağmağa başlayır, amma o, “ölçülmüşdür”, çünki həmin məqamda kilsə buğda ilə alaqdan ibarət qarışıq vəziyyətdədir. Həm buğdanı, həm də alaqı yetkinliyə çatdıran yağış elə budur və son yağış ya tanınıb qəbul edilən, ya da edilməyən indiki həqiqət xəbəridir. Bu peyğəmbərlik anlayışlarının hamısı Müqəddəs Yazılarda aydın şəkildə müəyyən edilir. 11 sentyabr 2001-ci ildə son yağış “çiləməyə” başladı və Gecəyarısı Nidası xəbəri gəlib çatana, müdrik və ağılsız bakirələr əbədi olaraq ayrılana qədər tədricən güclənir.

O zaman müdriklər Allahın digər sürüsünü Babildən çağırmaq üçün bir bayraq kimi ucaldılır və bundan sonra son yağış ölçüsüz olaraq tökülür; Mixael ayağa qalxıb insanın möhləti bağlanana qədər də yağmağa davam edir.

“Mən gördüm ki, dörd mələk dörd küləyi İsanın məbəddəki işi tamamlanana qədər saxlayacaq, sonra isə yeddi son bəla gələcək.” Early Writings, 36.

Dörd küləyin tutulub saxlanması, Allahın axır günlərdə baş verməsinə izin verdiyi getdikcə şiddətlənən hökmlər üzərində Onun ilahi tədbirkar nəzarətini təmsil edir. Dörd mələk yüz qırx dörd min nəfərin möhürlənməsi zamanı dörd küləyi saxlayır, lakin həmin zaman dövründə “ümitsizlik, müharibə və qan tökülməsi ruhu vardır və bu ruh artacaqdır.” Allahın övladlarının sonuncusu da möhürləndikdə, Mikayıl ayağa qalxacaq və dörd külək tamamilə buraxılacaq, Yeddi Son Bəla isə yetişəcək.

Vəhy kitabının on birinci fəslində bəhs edilən “böyük zəlzələnin saatında”, Daniel kitabının doqquzuncu fəslindəki “çətin zamanlarda”, küçə və divar tamamlandığı zaman, “xalqlar qəzəblənəcək” dövr gəlir. Həmin zaman dövründə son yağış “ölçü ilə” töküləcək. Yeşaya son yağışın ölçüldüyü vaxtı müəyyən edir və həmin vaxtı “şərq küləyi günü” kimi qeyd edir. “Şərq küləyi günü” 11 sentyabr 2001-ci il idi.

“Ölçmə”nin son yağışa aid tərəfini növbəti məqalədə nəzərdən keçirməyə davam edəcəyik, lakin yadda saxlamaq lazımdır ki, Habakkukun müqəddəs lövhələri üzərində İslamın üç Vay halı kimi təmsil olunan Millerin yuxusundakı cəvahirat, Miller tərəfindən ilk dəfə bir yerə toplandığı vaxtdakından son günlərdə on qat daha parlaq parlamalıdır.

“Bir dəfə, Nyu-York şəhərində olarkən, gecə vaxtı mənə göylərə doğru mərtəbə ardınca mərtəbə ucalan binaları seyr etmək göstərildi. Bu binaların odadavamlı olmasına zamanət verilirdi və onlar sahiblərini və inşaatçılarını ucaldatmaq üçün tikilirdi. Bu binalar getdikcə daha da yüksəlirdi və onların inşasında ən bahalı materialdan istifadə olunurdu. Bu binaların sahibləri özlərindən soruşmurdular: “Biz Allahı ən yaxşı necə izzətləndirə bilərik?” Rəbb onların düşüncələrində yox idi.

“Düşündüm: “Kaş ki, vəsaitlərini belə sərf edənlər öz tutduqları yolu Allahın gördüyü kimi görəydilər! Onlar möhtəşəm binalar ucaldırlar, lakin kainatın Hakiminin nəzərində onların plan qurması və tədbirlər görməsi nə qədər ağlısızdır. Onlar bütün qəlb və ağıl qüvvələri ilə Allahı necə izzətləndirə biləcəklərini araşdırmırlar. Onlar bunu — insanın ilk vəzifəsini — gözdən qaçırmışlar.”

“Bu uca binalar yüksəldikcə, sahibləri öz nəfsini razı salmaq və qonşularının paxıllığını oyatmaq üçün istifadə edəcəkləri pula malik olduqlarına görə şöhrətpərəst bir qürurla sevinirdilər. Onların bu yolla sərmayə qoyduqları pulun çoxu zülmkarlıqla, yoxsulları əzib sıxışdırmaqla əldə edilmişdi. Onlar unudurdular ki, göydə hər bir iş əməliyyatının hesabı saxlanılır; hər bir ədalətsiz sövdələşmə, hər bir fırıldaqçı əməl orada qeyd olunur. Elə bir vaxt gəlir ki, insanlar öz fırıldaqları və təkabburu ilə Rəbbin onlara aşmağa icazə verməyəcəyi bir həddə çatacaqlar və onlar Yehovanın səbrinin bir həddi olduğunu öyrənəcəklər.

“Sonra gözlərim önündən keçən mənzərə yangın həyəcanı idi. Adamlar uca və guya oda davamlı binalara baxıb dedilər: “Onlar tamamilə təhlükəsizdir.” Lakin bu binalar sanki qatrandan düzəldilmiş kimi yanıb kül oldular. Yangınsöndürən maşınlar dağıntının qarşısını almaq üçün heç nə edə bilmədi. Yangınsöndürənlər maşınları işlədə bilmədilər.

“Mənə öyrədilmişdir ki, Rəbbin vaxtı gəldikdə, əgər qürurlu, şöhrətpərəst insanların ürəklərində heç bir dəyişiklik baş verməmişsə, insanlar anlayacaqlar ki, xilas etməkdə qüdrətli olan əl məhv etməkdə də qüdrətli olacaqdır. Heç bir yer üzünə məxsus qüvvə Allahın əlini saxlaya bilməz. Allahın Öz qanununa etinasızlıqları və egoist şöhrətpərəstlikləri səbəbilə insanlara cəza göndərmək üçün təyin etdiyi vaxt gəldikdə, binaların tikintisində onları məhvdən qoruyacaq heç bir materialdan istifadə oluna bilməz.” Testimonies, 9-cu cild, 12, 13.